
ABESE SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti sınırsız Allah'ın adıyla,

(Abese 80/1)

عَبَسَ وَتَوَلَّى

Surat astı ve yüz çevirdi.

(Abese 80/2)

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى

O görme engelli, geldi diye.

(Hac 22/46)

أَفَلَمْ يَسْبِرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

Yeryüzünü gezip dolaşmadılar mı ki kalpleri olanlar akletsinler, kulakları olanlar dinlesinler. Şu bir gerçek ki, gözler kör olmaz ama göğüslerdeki kalpler kör olur.

(Abese 80/3)

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي

Ne biliyorsun, belki o kendini arındırıp geliştirecekti.

(Abese 80/4)

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

Yahut hatırlayacaktı da, hatırlamak ona fayda edecekti.

(Abese 80/5)

أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى

Kendini yeterli görene gelince,

(Şuara 26/111)

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

“Şu seviyesi düşükler peşindeyken sana inanıp güvenmemizi mi bekliyorsun?” dediler.

(Şuara 26/112)

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

De ki: “Onların ne yaptıkları konusunda bilgim yoktur.

(Şuara 26/113)

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

Onlara hesap soracak olan Rabbimdir, keşke bunu anlansanız!

(Şuara 26/114)

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

Ben müminleri asla kovamam.”

(Alak 96/6)

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغُي

Yok yok! İnsan kesinlikle azar;

(Alak 96/7)

أَنْ رَأَهُ اسْتَغْنَى

kendini yeterli görürse eğer.

(Abese 80/6)

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى

Sanki ona değil de duvara konuşuyorsun.

(Abese 80/7)

وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَرْكُبِي

Onun kendini arındırmamasından sana ne!

(Abese 80/8)

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

Sana gelmeye gayret edene gelince,

(Abese 80/9)

وَهُوَ يَخْشَى

O, Allah'a derin saygı duyar.

(Fatr 35/18)

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَآ لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ
دَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا
يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

Kimse başkasının yükünü yüklenip taşımayacaktır. Yüğü ağır olan, taşımak için yardıma çağırrsa, en yakını bile onun bir parçasını taşımaz. Sen sadece, içten içe Rabbine derin saygı duyanları, namazını düzgün ve sürekli kılanları uyarabilirsin. Kim kendini arındırıp geliştirirse, bunu sadece kendisi için yapmış olur; dönüş Allah'adır.

(Yasin 36/11)

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

Sen sadece, içten içe Rahman'a derin saygı duyarak bu zikre uyanı uyarabilirsin. Onu, bağışlanma ve büyük bir ödül ile müjdele!

(Abese 80/10)

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

Hâlbuki, sen onunla ilgilenmedin!

(Enam 6/52)

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

Sabah akşam dua edip Rablerinin yüzlerine bakmasını isteyenleri uzaklaştırma. Onların hesabı senden sorulmaz. Senin hesabın da onlardan sorulmaz. Onları uzaklaştırırsan zâlimlerden olursun.

(Abese 80/11)

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

Hayır! Şüphesiz o bir hatırlatmadır.

(Ta Ha 20/2)

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

Kuran'ı sana, mutsuz olman için indirmedik.

(Ta Ha 20/3)

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَى

Derin saygı duyanlar için sadece bir hatırlatmadır.

(Abese 80/12)

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ

Artık, isteyen hatırlar.

(Tekvir 81/27)

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

O, herkes için sadece bir hatırlatmadır.

(Tekvir 81/28)

لِّمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ

İçinizden dosdoğru olmak isteyenler için.

(Abese 80/13)

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

Değerli sayfalardadır;

(Abese 80/14)

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

yüceltilmiş ve tertemiz.

(Abese 80/15)

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

Bir elçinin eliyle ki;

(Abese 80/16)

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

değeri erdeminden.

(Tekvir 81/19)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Kesinlikle o değerli bir elçinin sözüdür;

(Tekvir 81/20)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

yönetimin sahibinin yanında güçlü ve itibarlı,

(Tekvir 81/21)

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

orada sözü dinlenen ve güvenilen.

(Şuara 26/193)

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

Onu güvenilir Ruh indirmiştir.

(Abese 80/17)

قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا اكْفَرَهُ

Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!

(Hac 22/66)

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

Size hayat veren, sonra öldüren, sonra yine hayat verecek olan, O'dur. İnsan gerçekten nankördür.

(Adiyat 100/6)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

Kesinlikle insan Rabbine karşı çok nankördür.

(Adiyat 100/7)

وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

Üstelik kendisi de buna şahittir.

(Adiyat 100/8)

وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

Çünkü onun mal sevgisi çok güçlüdür.

(Adiyat 100/9)

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

Hâlâ bilmiyor mu, kabirdekiler dışarı çıkarıldığında,

(Adiyat 100/10)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

içindekiler ortaya döküldüğünde;

(Adiyat 100/11)

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

kuşkusuz Rableri onlara, o gün bildirecektir.

(Kıyamet 75/34)

أُولَى لَكَ فَأُولَى

Yazık sana yazık!

(Kıyamet 75/35)

تُمْ أُولَى لَكَ فَأُولَى

Bir daha yazıklar olsun sana!

(Kıyamet 75/36)

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

(Abese 80/18)

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

Onu hangi şeyden yarattı?

(Abese 80/19)

مِنْ نُطْقَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

Döllenmiş yumurtadan. Yarattı, ardından ölçüsünü belirledi.

(Mürselat 77/20)

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ

Sizi dayanıksız bir sudan yarattık, değil mi?

(Mürselat 77/21)

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu sağlam bir yere yerleştirdik.

(Mürselat 77/22)

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ

Bilinen bir ölçü ile.

(Mürselat 77/23)

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

Ölçülerinizi orada belirledik. Ne güzel ölçüler belirleriz!

(Abese 80/20)

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

Sonra yolunu kolaylaştırdı.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

Sonra onu, sağlam bir yerde döllenmiş yumurta haline getirdik.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra döllenmiş yumurtayı, rahim duvarına asılı embriyo haline getirdik. O embriyoyu bir çiğnem et haline getirdik. O et parçasını kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra da onu farklı bir yaratılışla yapılandırdık. Yaratana en güzeli Allah, bereketin kaynağıdır!”

(Abese 80/21)

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

Sonra onu öldürecek ardından mezara koyacaktır.

(Müminun 23/15)

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

Siz bundan sonra mutlaka öleceksiniz.

(Müminun 23/16)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

Sonra kesinlikle kıyamet günü diriltileceksiniz.

(Abese 80/22)

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

Sonra, istediği zaman yeniden diriltecektir.

(Araf 7/25)

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

Allah: “Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz, yine oradan çıkarılacaksınız” dedi.

(Ta Ha 20/55)

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

Sizi topraktan yarattık, yine toprağa çevireceğiz ve sonra bir kere daha sizi topraktan çıkaracağız.

(Abese 80/23)

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

Asla Allah’ın emrini yerine getirmedi.

(Abese 80/24)

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

İnsan, yiyeceğine bir baksın!

(Abese 80/25)

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

Şüphesiz suyu bolca biz yağdırdık.

(Abese 80/26)

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

Sonra toprağı bir bir yarıdık.

(Abese 80/27)

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

Ardından orada tohumlar bitirdik.

(Abese 80/28)

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

Üzümlü, yoncayı,

(Abese 80/29)

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

zeytini, hurmayı,

(Abese 80/30)

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

gür bitkili bahçeleri,

(Abese 80/31)

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

meyveleri ve otları.

(Abese 80/32)

مَنَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Hem sizin hem de hayvanlarınızın yararlanması için.

(Abese 80/33)

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ

Dehşetli ses geldiği zaman;

(Abese 80/34)

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

O gün kişi kardeşinden kaçacaktır.

(Abese 80/35)

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

Anasından, babasından,

(Abese 80/36)

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

eşinden ve çocuklarından!

(Müminun 23/101)

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

Sura üfürüldüğünde aralarında soy bağı kalmaz. O gün birbirlerini sormazlar.

(Lokman 31/33)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاحْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ
عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

Ey insanlar! Rabbinizden korkarak kendinizi koruyun! Ana babanın, evladının yerine ceza çekmeyeceği; evladın da ana babasının yerine ceza çekmeyeceği günden çekinin. Allah'ın vaadi gerçektir. Öyleyse dünya hayatı sakın sizi aldatmasın. O çok aldatan da sakın sizi Allah ile aldatmasın!

(Abese 80/37)

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

O gün onlardan her birinin işi başından aşacaktır.

(Mearic 70/10)

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

Bir can yoldaşı, diğer can yoldaşını sormaz.

(Mearic 70/11)

يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَئِذٍ الْمَجْرُمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ

Birbirlerine gösterilirler. Suçlu olan: “Keşke oğullarımı versem de bugünün azabından kurtulsam!” diye derin bir istek duyar.

(Mearic 70/12)

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ

Karısını, kardeşini,

(Mearic 70/13)

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

Kendisini koruyan aşiretini,

(Mearic 70/14)

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

Yeryüzünde olan herkesi vermeyi... Sonra kurtulmayı.

(Mearic 70/15)

كَأَنَّهَا لَطْفٌ لَا

Asla! Kuşkusuz o alevler saçır.

(Mearic 70/16)

نَزَاعَةً لِلشَّوَى

Kavurduğu deriyi soyar.

(Mearic 70/17)

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

Arkasını döneni ve yüz çevireni çağırır.

(Abese 80/38)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ

O gün kimi yüzler ışık saçır.

(Kıyamet 75/22)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

O gün bazı yüzler parlaktır.

(Kıyamet 75/23)

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

Rablerine bakmaktadır.

(Abese 80/39)

ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ

Neşe içinde, sevincini paylaşmak ister.

(İnşikak 84/7)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

Kimin kitabı sağından verilirse,

(İnşikak 84/8)

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

onun hesabı kolayca görülecek,

(İnşikak 84/9)

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

kendi çevresine sevinç içinde dönecektir.

(Hakka 69/19)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ

Kitabı sağ eline verilenler derler ki: “İşte bu; alın okuyun kitabımı!

(Hakka 69/20)

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيهِ

Ben hesabımla yüzleşeceğimi biliyordum.”

(Hakka 69/21)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Artık o razı olduğu bir hayat sürecektir.

(Hakka 69/22)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Yüksek bir cennette,

(Hakka 69/23)

فُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

olgunlaşan meyveleri sarkmış halde:

(Hakka 69/24)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

“Geçmiş günlerde yaptıklarınızın karşılığı olarak; yiyin, için, afiyet olsun!”

(Abese 80/40)

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

Kimi yüzler toz toprak içinde kalacak.

(Ĝâşiyeye 88/1)

هَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

Her şeyi saracak olay sana geldi, değil mi?

(Ĝâşiyeye 88/2)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

O gün kimi yüzler endişelidir;

(Ĝâşiyeye 88/3)

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ

çabalar, yorulur.

(Ĝâşiyeye 88/4)

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

Kızgın bir ateşe yaslanacaklardır.

(Ĝâşiyeye 88/5)

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ

Kendilerine kaynar bir kaynaktan içirilecektir.

(Ĝâşiyeye 88/6)

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ

Onlara kuru dikenden başka yiyecek yoktur.

(Ĝâşiyeye 88/7)

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

O, ne besler, ne de açlığı giderir.

(Al-i İmran 3/106)

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهُهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُهُ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمُ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Bazı yüzlerin ağarıp bazı yüzlerin de kararacağı günde, yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz îmân ettikten sonra inkâr mı ettiniz? Kâfir olmanıza karşılık, tadın şu azabı!"

(Yunus 10/27)

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرَهُمْ ذُلًّا مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ
كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Kötülükler kazananların cezası o kötülüğün dengidir. Alçaklık onların her yanını sarar. Onları Allah'tan koruyan da olmaz. Yüzleri sanki gecenin karanlık parçaları ile örtülmüş gibidir. İşte onlar ateş ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Abese 80/41)

تَرَهُمْ قَتَرَةً

Üzerlerine perişanlık çökecektir.

(Mülk 67/6)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü hale gelmektir o!

(Mülk 67/7)

إِذَا أُلْفُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ

Oraya atıldıklarında, alevler saçarken çektiği havanın uğultusunu duyarlar.

(Mülk 67/8)

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

Sanki öfkesinden çatlayacak gibidir. Her bir bölük oraya atılırken kapı görevlileri onlara: “Size bir uyarıcı gelmedi mi?” diye sorarlar.

(Mülk 67/9)

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

Derler ki: “Evet! Bize uyarıcı geldi ama biz yalanladık; Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz sadece büyük bir yanlışın içindediniz” dedik.

(Mülk 67/10)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Keşke söz dinleseydik ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdık” derler.

(Mülk 67/11)

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

Böylece günahlarını itiraf ederler. Alevli ateş ahalisi için bundan sonrası tam bir perişanlıktır.

(Abese 80/42)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

İşte onlar günaha batmış kâfirlerdir.

(Bakara 2/81)

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Evet! Kazancı kötülük olan ve hata üstüne hata yapanlar cehennem ahalisidirler, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Sad 38/27)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

Göğü, yeri ve ikisinin arasındakileri boşuna yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. İnkâr edenlerin, ateşten çekecekleri var.

(Sad 38/28)

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

Yoksa inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları, doğal düzeni bozanlarla bir mi tutacaktık? Yoksa kendini koruyanlarla, günaha batanları bir mi tutacaktık?

(İnfitar 82/14)

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

Taşkınlık edenler kesinlikle alevli ateşin içindedir.

(İnfitar 82/15)

يَصْنَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

Din günü, oraya yaslanacaklardır.

(İnfitar 82/16)

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

Ondan kaçıp kaybolamayacaklardır.